

Vec C-135/05

Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nakladanie s odpadmi — Smernice
75/442/EHS, 91/689/EHS a 1999/31/ES“

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 26. apríla 2007 I - 3478

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o nesplnenie povinnosti — Dôkaz o nesplnení povinnosti — Bremeno zatažujúce Komisiu*
(Článok 226 ES)

2. *Členské štáty — Povinnosti — Úloha vykonávať dohľad zverená Komisii — Povinnosť členských štátov*
(Články 10 ES, 211 ES a 226 ES; smernica Rady 75/442, zmenená a doplnená smernicami 91/156, 91/689 a 1999/31)
3. *Žaloba o nesplnenie povinnosti — Skúmanie dôvodnosti Súdnym dvorom — Stav, ktorý treba zohľadniť — Stav ku dňu uplynutia lehoty stanovenej odôvodneným stanoviskom*
(Článok 226 ES)
4. *Životné prostredie — Zneškodňovanie odpadov — Smernica 75/422 — Článok 4*
(Smernica Rady 75/442, zmenená a doplnená smernicou 91/156, článok 4)

1. V rámci konania o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES je úlohou Komisie, aby preukázala existenciu uplatňovaného nesplnenia povinnosti. Komisia musí predložiť Súdnemu dvoru podklady potrebné na to, aby preveril existenciu tohto nesplnenia povinnosti, pričom sa nemôže oprieť o žiadny predpoklad. Pokiaľ však Komisia poskytla dostatok pokladov preukazujúcich určité skutočnosti vzťahujúce sa na územie žalovaného členského štátu, ktoré preukazujú, že orgány členského štátu opakovane a pretrvávajúcim spôsobom používali prax v rozpore s ustanoveniami smernice, prináleží tomuto členskému štátu, aby podstatným spôsobom a detailne poprel takto predložené údaje a následky, ktoré z nich plynú.
2. Členské štáty však majú podľa článku 10 ES povinnosť uľahčovať Komisii splnenie jej poslania, ktoré podľa článku 211 ES spočíva najmä v dohľade nad uplatňovaním ustanovení Zmluvy, ako aj ustanovení prijatých inštitúciami na jej základe. Pri preverovaní toho, či sa vnútroštátne právne ustanovenia určené na zabezpečenie účinného vykonania smerníc vrátane smerníc prijatých v oblasti životného prostredia správne uplatňujú v praxi, Komisia, ktorá nedisponuje vhodnými vyšetrovacími právomocami, je v značnej miere odkázaná na podklady poskytnuté prípadnými sťažovateľmi, súkromnými alebo verejnými subjektmi činnými na území dotknutého členského štátu, ako aj samotným členským štátom. Za takýchto okolností prináleží v prvom rade vnútroštátnym orgánom, aby v duchu lojálnej spolupráce prišli k potrebným prevereniám na mieste v súlade s povinnosťou

(pozri body 26, 30, 32)

každého členského štátu uľahčiť Komisii jej všeobecné poslanie.

(pozri body 27, 28, 31)

- Existencia nespĺnenia povinnosti sa má posudzovať v závislosti od situácie v členskom štáte ku dňu ukončenia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny, aj keby predstavovali správne uplatnenie pravidla práva Spoločenstva, ktoré je predmetom žaloby o uvedené nespĺnenie povinnosti.

(pozri bod 36)

- Článok 4 smernice 75/442 zmenenej a doplnenej smernicou 91/156 sice

neupresňuje konkrétny obsah opatrení, ktoré majú prijať členské štáty na zaistenie toho, aby sa odpad zhodnocoval alebo zneškodňoval bez ohrozenia ľudského zdravia a bez použitia postupov či metód, ktoré by mohli poškodiť životné prostredie, platí však, že toto ustanovenie zaväzuje členské štáty, pokiaľ ide o cieľ, ktorý majú dosiahnuť, pričom im ponecháva určitú mieru voľnej úvahy pri posudzovaní potreby takýchto opatrení.

V zásade teda nie je možné priamo z nesúladu skutkovej situácie s cieľmi stanovenými v článku 4 uvedenej smernice vyvodiť, že dotknutý členský štát si nutne nespĺnil povinnosti uložené týmto ustanovením. Pretrvávanie takejto skutkovej situácie, najmä pokiaľ spôsobuje značné zhoršovanie životného prostredia počas dlhého obdobia bez zásahu príslušných orgánov, môže poukázať na to, že členské štáty prekročili mieru voľnej úvahy, ktorú im priznáva toto ustanovenie.

(pozri bod 37)